

Šifra 4	<i>Podivná chemie</i>	2 body
	$N_3 C_2S_1 F_2 H_7N_1 S_4O_1$	
Šifra 5	<i>Text klasika</i>	3 body
	Zdálo se mu, že letí přinejmenším rychlostí světla; nějak se mu svíralo srdce, ale to dělá jen Fitzgerald-Lorentzovo zploštění, řekl si; musím být placatý jako lívanec. A najednou se proti němu vyježí nesmírné skleněné hranoly; ne, jsou to jenom nekonečné hladce vybroušené roviny, jež se protínají a prostupují v břitkých úhlech jako krystalografické modely; a proti jedné hraně je hnán úžasnou rychlostí. “Pozor,” zařval sám na sebe, neboť v tisícině vteřiny se musí roztříštit; ale tu již bleskově odletěl zpět a rovnou proti hrotu jehlanu; odrazil se jako paprsek a byl na skleněné hladkou stěnu, smeká se podle ní, sviští do ostrého úhlu, kmitá šíleně mezi jeho stěnami, je hozen pozpátku nevěda proti čemu, zas odmrštěn dopadá bradou na ostrou hranu, v poslední chvíli ho to odhodí vzhůru; nyní si roztřískne hlavu o euklidovskou rovinu nekonečna, ale již se řítí střemhlav dolů, dolů do tmy; prudký náraz, bolestné cuknutí v celém těle, ale hned zas se zvedl a dal se na útěk. Uhání labyrintickou chodbou a za sebou slyší dupot pronásledovatelů; chodba se úží, svírá se, její stěny se přirážejí k sobě děsným a neodvratným pohybem; i dělá se tenký jako šídlo, zatajuje dech a upaluje v bláznivé hrůze, aby tudy proběhl, než ho ty stěny. Zavřelo se to za ním s kamenným, zatímco sám svistí do propasti podle ledově čišící zdi. Strašný úder, a ztrácí vědomí; když procitl, vidí, že je v černé tmě; hmatá po slizkých kamenných stěnách a křičí o pomoc, ale z jeho úst nevychází zvuku; taková je tu tma. Jektaje hrůzou klopýtá po dně propasti; nahmatá postranní chodbu, i vrhá se do ní; jsou to vlastně schody, a nahoře, nekonečně daleko svítá malinký otvor jako v šachtě; běží tedy nahoru po nesčíslných a strašně příkrých stupních; nahoře není než plošina, lehoučká plechová platforma drnčící a chvějící se nad závratnou hlubinou, a dolů se šroubem točí jen nekonečné schůdky ze železných plátů. A tu již za sebou slyšel supění pronásledovatelů. Bez sebe hrůzou se řítí a točil po schůdkách dolů, a za ním železně řinčí a rachotí dupající zástup nepřátel. A najednou vinuté schody se končí ostře v prázdnu.	